

عنوان مقاله:

مقایسه سبک های اسنادی، خودتنظیمی هیجانی و تاب آوری در دانش آموزان مقطع ابتدایی با اختلال و بدون اختلال یادگیری ویژه

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

عارف صیدی نژاد - (معاونت آموزشی مدرسه، آموزش و پرورش ناحیه ۳ کرج، کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه پزشکی، واحد ایلام، ایلام، ایران)

خدیجه غلامی خواه - (دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه پزشکی، واحد ایلام، ایلام، ایران)

امیررضا بازدار - (دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه پزشکی، واحد ایلام، ایلام، ایران)

زهرا فتح الهی - (دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه پزشکی، واحد ایلام، ایلام، ایران)

حبیبه بشیر نژاد دستجردی - (کارشناسی ارشد سنجش و اندازه گیری، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، تهران، ایران)

خلاصه مقاله:

ناتوانی های یادگیری، یکی از بزرگترین و شاید جنجال برانگیزترین مقوله های آموزش و پرورش استثنایی است مبحث اختلالات یادگیری یکی از مباحث عمده در حوزه روانشناسی و آموزش و پرورش دانش آموزان با نیازهای خاص (استثنایی) و روانشناسی تربیتی است که از دهه دوم و سوم قرن بیستم در کشورهای پیشرفته جهان، بویژه در اروپا و آمریکا مورد توجه بوده و در ایران نیز از چند دهه پیش مورد توجه قرار گرفته است. پژوهش حاضر با هدف مقایسه سبک های اسنادی، خودتنظیمی هیجانی و تاب آوری در دانش آموزان با و بدون اختلال یادگیری ویژه انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع علی - مقایسه ای بود. جامعه آماری پژوهش کلیه دانش آموزان پسر مبتلا به اختلال یادگیری ویژه، مراجعه کننده به مراکز آموزشی و توانبخشی اختلال های یادگیری شهر کرج و دانش آموزان پسر عادی فاقد اختلال یادگیری ویژه در مدارس ناحیه ۳ کرج در سال تحصیلی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ بودند که از بین آنها ۸۰ دانش آموز پسر (۴۰ دانش آموز با ناتوانی یادگیری ویژه و ۴۰ دانش آموز عادی) در محدوده سنی ۱۲ سال به شیوه هم تاسازی و با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه های تجدید نظر شده سبک اسناد کودکان کازلو و تاننهام (CASQ-R)، پرسشنامه تنظیم هیجان گارنفسکی و همکاران (۲۰۰۲) و پرسشنامه کانر و دیویدسون (CD-RISC)، استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از واریانس چندمتغیری مانوا (Manova) استفاده گردید. یافته ها نشان داد که بین دانش آموزان دارای ناتوانی یادگیری خاص و عادی در سبک اسنادی و خودتنظیمی هیجانی و تاب آوری تفاوت معناداری وجود دارد. از این رو آموزش فردی و گروهی جهت بهبود وضعیت روانشناختی در دانش آموزان دارای اختلال یادگیری خاص یا ویژه ضروری است.

کلمات کلیدی:

سبک های اسنادی، خودتنظیمی هیجانی، تاب آوری، اختلال یادگیری ویژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1930240>

